

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113011246
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7113011246.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2015, v trestnej veci proti obžalovanému E. F., pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 20.10.2014 sp.zn. 10 T 66/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm.e/, ods.2 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.
Podľa § 322 ods.3 Tr.por. a podľa § 44 Tr.zák. u p ú š ť a u obžalovaného E. F., U.. X.XX.XXXX H. L. od uloženia súhrnného trestu s tým, že trest odňatia slobody uložený v rozsudku Okresného súdu v Trebišove sp.zn. 3 T 146/2012 zo dňa 2.4.2013, v trvaní 10 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.
Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný E. F. bol rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 10T 66/2013 z 20.10.2014 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák., spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a/ Tr.zák., formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr.zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že

v L. dňa 10.9.2010 v čase okolo 11.20 hod. na parkovisku za budovou pohostinstva M. U. Z. T. Č.. XX, na mieste verejnosti prístupnom spoločne s doposiaľ nestotožnenou osobou fyzicky napadli B.. C. C. tým spôsobom, že zozadu dostal úder do temena hlavy, načo spadol na zem, kde ho obaja obvinení kopali do hlavy a rôznych oblastí tela, čím mu spôsobili viaceré zranenia, a to otras mozgu ľahkého stupňa, tržno-pomliaždenú ranu na hornej pere vľavo, pomliaždenie hrudnej steny v jej prednej časti, pomliaždenie brušnej steny v jej prednej časti, pomliaždenie a odreninu na pravom kolene, pomliaždenie mäkkých tkanív na čele vpravo i vľavo s krvnými podliatinami na čele a v oboch okuloočnicových oblastiach, pomliaždenie hornej a dolnej pery vľavo s krvnými podliatinami, tržno-pomliaždenú ranu na dolnej pere, vykývanie (subluxáciu) zubov č. 21 (veľký rezák vľavo hore) a zuba č. 22 (bočný rezák vľavo dolu) (I. stupňa) a podvrtnutie krčnej chrbtice ľahkého stupňa s dobou liečenia od 10.9.2010 do 24.9.2010, t.j. 14 dní a z titulu ujmy na zdraví poškodenému poistencovi spôsobili pre H. Q. D., K..E., L. D. L., E. F. X, L. majetkovú škodu spočívajúcu vo vynaložených nákladoch za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v sume 1.236,08 Eur.

Za to mu súd podľa § 364 ods.1, § 38 ods.2, § 36 písm.l/, § 37 písm.h/, § 42 ods.1 Tr.zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd súčasne zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu v Trebišove zo dňa 2.4.2013 sp.zn. 3 T 146/2012, ktorým bol odsúdený podľa § 20, § 231 ods.1 Tr.zák. na trest odňatia slobody 10 mesiacov nepodmienečne na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, nakoľko na zmenu, ku ktorej došlo k zrušeniu, stratili podklad.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. súd obžalovanému uložil spoločne a nerozdielne povinnosť nahradiť poškodenej H. Q. D.O., K..E.. škodu vo výške 1.236,08 €.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť z dôvodu, že bol napadnutý odvolaním obžalovaného, ktoré smerovalo proti výroku o uloženom treste. Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu C.. D. D.. Odvolaním sa domáhal upustenia od uloženia súhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 44 Tr.zák.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný poukázal najmä na tú skutočnosť, že v súčasnosti uzavrel pracovný pomer, žije v spoločnej domácnosti s družkou, s ktorou mieni uzavrieť manželstvo. Zároveň uviedol, že jeho predchádzajúce hodnotenia sú z prevažnej časti takého druhu, v zmysle ktorého sa naňho v súčasnosti hľadí, akoby nebol odsúdený. Taktiež uviedol, že predchádzajúci trest odňatia slobody, ku ktorému by prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vykonal nepodmienečne, a to v celej výmere (10 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia). Preto si myslí, že uloženie súhrnného trestu vo výmere 12 mesiacov, ktorý už vykonaný trest prevyšuje len o 2 mesiace, by bolo neúčelné.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť s tým, že poukázal na jeho kriminálnu minulosť, ako i potrebu vplývať na jeho prevýchovu uložením súhrnného trestu prevyšujúcim trest pôvodný.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V súvislosti s podaným odvolaním krajský súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonával dokazovanie len k uloženému trestu, nakoľko obžalovaný E. F. urobil vyhlásenie o svojej vine, a to v zmysle ustanovenia § 257 Tr.por.

Zo spisového materiálu bolo taktiež zrejmé, že podľa aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaný E. F. predchádzajúci uložený trest v trvaní 10 mesiacov (Okresný súd Trebišov sp.zn. 3 T 146/2012), ku ktorému by bolo možné uložiť súhrnný trest pri súčasne súdnej trestnej činnosti, vykonal v celom rozsahu. Podľa zistenia krajského súdu bol z trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia prepustený v mesiaci november roku 2014.

Krajský súd mal teda v týchto súvislostiach preukázané, že odsúdený po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nespáchal ďalší úmyselný trestný čin, resp. nedopustil sa protiprávneho konania. V súčasnosti je zamestnaný a taktiež prejavil ochotu viesť riadny život tak, ako to ustanovujú príslušné normy Trestného zákona.

Podľa § 42 ods.1 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods.1 Tr.zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. V zmysle ods.2 citovaného ustanovenia, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaný dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Trest je potom potrebné páchatel'ovi uložiť v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28. novembra 2012, ktorý bol publikovaný pod č. 428/2012 Z.z.

Podľa § 44 Tr.zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr.zák., ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 34 ods.3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Druhostupňový súd na základe citovaných ustanovení Trestného zákona ustálil, že obžalovanému nie je za vyššie uvedených okolností potrebné ukladať súhrnný trest odňatia slobody (12 mesiacov), a to za situácie, že prevažnú väčšinu jeho výmery (10 mesiacov) už vykonal nepodmienečným spôsobom. Krajský súd pri takejto úvahe bral na zreteľ aj tú skutočnosť, že pri predchádzajúcich odsúdeniach sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený a tento zároveň prejavil účinnú snahu po svojej náprave a vedení riadneho života. Odvolací súd pri svojom rozhodnutí zohľadnil aj fakt, že obžalovaný má v súčasnosti vážnu známosť s perspektívou uzavrieť manželstvo.

Krajský súd na základe týchto dôvodov vyhovel odvolaniu obžalovaného, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložení trestu a v prípade trestného stíhania E. F. rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 44 Tr.zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.